

Men vad ska vi ha dem till ?

Frågan har ställts tusen gånger och kommer ställas tusen gånger till, innan insikten om att vi inte är ensamma på vår flight genom kosmos har sipprat in i skallarna hos dem som bara ser virke där skog växer. Denna gång, i somras, ställdes frågan av landshövding Lilly Hansson. Den ifrågasatte var en tuss violettgrå tagellav på ett berg i Lima.

Något svar kländes kanske inte fram just den gången. Kanske ville ingen veta svaret just där just då. Tagellaven själv brydde sig inte så värst. Hängde lite med grenarna bara och var allmänt violettgrå.

Av någon outgrundlig anledning har våra folkvalda bestämt att alla organismer i vårt avlånga kungarike ska ha samma rätt att existera. Ingen ska behöva gå i skräck för att bli utrotad. Att vara tagellav idag är lika privilegierat som det var att vara neger i USA 1870. Men stämplingarna och pogromerna fortsätter. Pågående markanvändning. Pågående markanvändning får under inga villkor försvåras. Pågående utplåning av ekosystem får icke ifrågasättas. Detta är den sött smakande formel, med vilken övergreppen rättfärdigas idag och imorgon.

Ofta hör vi larmrapporter från andra kontinenter idag. Stora strider utkämpas i regnskogarna. Människor slåss för livsrum, för sitt land, för djur och träd och hela ekosystem, mot Japans och USA:s vrålände och omätliga maskiner och mot dammbyggen, som Sverige understöder. Allt detta föder hos oss en sund och berättigad indignation. Men vad som inte är lika sunt och berättigat, är vår slutsats att vad som händer i våra egna skogar är i sak väsensskilt. Och att skillnaden ligger i att på våra breddgrader kommer ju i alla fall ny skog upp. Vi glömmer att för borsttaggingen och för läderlapps-laven, för den lilla måntandmossan och för vissa klipptussar är det fullständigt likgiltigt om någon ny skog kommer upp eller ej. Med dagens hyggesytter och flagranta brist på hänsyn kommer aldrig dessa arter tillbaka igen. Vi mister kanske inte en art om dagen, utan bara en liten bit respekt för oss själva. Utarmningen pågår på många plan. Utanför och inuti.

Ni som har makt över skogen. Låt oss slippa tvivla på er goda vilja och på ert omdöme. Lura oss inte att sluta tro på fredliga lösningar!

Tomas Ljung

